

Mijn zoon! geef Mij
uw hart, en laat uw ogen

Mijn wegen bewaren

Tekst: K. van den Herik

Het is altijd weer een aandoenlijk beeld als veelal jongere mensen, belijdenis doen van het geloof. Enerzijds een bemoediging dat God niet laat varen het werk wat Zijn hand begon.

De vraag dringt zich op wat onder het doen van belijdenis verstaan wordt!

Deze mensen die gedoopt zijn in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, hebben jarenlang trouw catechisatie gevolgd en zijn meelevende kerkgangers. Maar anderzijds zijn er vragen. Vragen in de geest van: Is het afleggen van openbare geloofsbelijdenis geen goede, waardevolle overlevering van het voorgeslacht? Naar kerkelijke orde wordt immers van hen, die hartelijk meeleven en onderwezen zijn in de leer der zaligheid, verwacht, dat als ze volwassen geworden zijn, openbare belijdenis van het geloof afleggen. Een gewichtig moment in ons leven en van de gemeentelieden die Anno Domini 2014 voornemens zijn belijdenis van het geloof af te leggen. De vraag dringt zich op wat onder het doen van belijdenis verstaan wordt! Ds. J. van Sliedregt (1914-1973) merkt in 'Licht over uw pad' op, dat de antwoorden die op deze vraag doorgaans gegeven worden, meestal er op uit zijn om ons gemak te dienen en valse rust te verschaffen. De antwoorden zijn: Belijdenis doen is lidmaat worden van de uitwendige kerk; voor belijdenis doen moet je bekeerd zijn; je doet geen belijdenis van je bekering maar van je geloof.

Het antwoord op de eerste vraag is: 'Ja'. We worden lidmaat van de 'zichtbare' kerk. Dat is in onze tijd van verwereldlijking, iets om dankbaar voor te zijn. Maar gaan we dan niet voorbij aan de

kern van ons bestaan? Met het lidmaatschap van de 'zichtbare' kerk, kunnen we God niet ontmoeten! Met het doen van belijdenis op deze wijze, komt God niet aan Zijn eer en missen we ons levensdoel! 'Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen'. Ingaan door de enge poort vraagt strijd. Gemakzuchtig belijdenis doen komt dus niet overeen met hetgeen Gods Woord leert. Daarnaast ben je door de doop al in het lichaam van de zichtbare kerk ingelijfd. Behalve toegang tot het Heilig Avondmaal en enkele kerkordelijke zaken heeft het doen van belijdenis op basis van deze gedachtelijn nauwelijks toegevoegde waarde.

Beantwoorden van de tweede vraag heeft twee aspecten in zich. Enerzijds kan deze vraag het vruchtgevolg zijn van een ernstige bezinning op het nut, de waarde en het doel van ons leven. En inderdaad hoe succesvol ons leven ook is, hoe goed we kunnen werken of leren, zonder iets te kennen van de droefheid naar God leiden we een ijdel, leeg leven. [vgl. Pred.1:2] Gods Woord leert ons: 'Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid; maar de droefheid der wereld werkt den dood.' Maar hoe vaak is dit antwoord geen vroom smoesje om onder de klemmende oproep: 'Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij eindend der aarde! want Ik ben God, en niemand meer.' vandaan te komen.

Achter deze vraag ligt verscholen: Ik zal belijdenis doen als God mij bekeert. Maar kunnen we wel naar school, ons werk doen, onze studie volgen, gaan trouwen, kinderen uit Gods hand ontvangen enzovoorts, enzovoorts als we niet weten dat het verzoenend lijden en sterven van de Heere Jezus Christus het rustpunt van ons hart is?

In de derde vraag ligt een tegenstelling tussen bekering en geloof. Bekering en geloof zijn echter onlosmakelijk aan elkaar verbonden; het een kan niet zonder het ander. Wedergeboorte, bekering en geloof zijn zaken die om een Bijbels evenwicht vragen in onderlinge samenhang. Het is altijd een spanningsvol evenwicht. Ds. Van Sliedregt schrijft: 'We kunnen niet geloven, zonder ooit een onbekeerde en ongelovige zondaar voor Gods aangezicht te zijn geworden. Dan zou je wel rust hebben, maar tot verderf.'

Dit leert ons dat alles wat valse rust geeft, bedrieglijk is. Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in U. Die rust is bij de Heere Jezus te krijgen. Waarom zouden we niet naar Zijn vriendelijke nodiging luisteren: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' Belijdenis doen is geen kerkrechtelijke aangelegenheid, maar strikt persoonlijk. 'Zijt getrouw tot de dood. En Ik zal u geven de kroon des levens.'

Sola gratia.